

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 11(พ.ศ.2498)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484

ว่าด้วยการเก็บหาของป่า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 29 และมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2494 และมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ.1 ให้ยกเลิกกฎกระทรวงเกษตรธิการ ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 (ฉบับที่ 2) ว่าด้วยการเก็บหาของป่า

ข้อ.2 ผู้ใดประสงค์จะเก็บหาของป่า ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ของป่านั้นตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ.3 เมื่อได้รับคำขอเก็บหาของป่า ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ของป่านั้นเป็นผู้พิจารณาสั่ง

ในการออกใบอนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดอายุใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันออกใบอนุญาต แต่ระยะเวลาดังกล่าวนี้ไม่ใช่บังคับสำหรับการอนุญาตผูกขาด

ข้อ.4 ใบอนุญาตเก็บหาของป่า ให้ใช้แบบพิมพ์ตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

(1) แบบ (อนุญาต 1) สำหรับการเผาเอาถ่าน

(2) แบบ (อนุญาต 2) สำหรับการเก็บหาของป่าอย่างอื่น นอกจาก

การเผาเอาถ่าน

ข้อ.5 ผู้รับอนุญาตต้องนำของป่าที่เก็บหาได้ไปตามแนวทางและยังที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ.6 ในการออกใบอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกำหนดโดยระบุไว้ในใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตนำของป่าที่เก็บหาได้บางชนิดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจผ่านก่อน

ในกรณีเช่นนี้ผู้รับอนุญาตต้องไม่นำของป่านั้นไปใช้สอยหรือทำประโยชน์อย่างใด ๆ ก่อนตรวจผ่าน

ข้อ.7 การเก็บหาของป่าโดยรวมไม่เผาเอาถ่าน ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(1) เผาด้วยวิธีที่มีให้ต้องสูญเสียไปในการเผาเกินจำเป็นถ้าใช้เตาเผา

ต้องใช้เตาอันมีลักษณะและคุณภาพดีพอแก่การเผาเอาถ่าน

เตาเผาถ่านใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจเห็นว่ามีลักษณะและคุณภาพไม่ดีพอ ให้

พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตจัดทำขึ้นหรือแก้ไข ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตาม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (2) ทำบัญชียื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบอนุญาตเป็นรายเดือน และบัญชีให้แสดงรายการ

- ก. หมายเลขประจำเตา
- ข. ความจุของเตาเป็นลูกบาศก์เมตร
- ค. วัน เดือน ปีที่นำไม้เผาเอาถ่านเข้าบรรจุเตา
- ง. วันเดือน ปีที่นำถ่านออกจากเตา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (3) ในกรณีที่ขอเสียค่าภาคหลวงไม้ก่อนเผา ต้องไม่นำไม้เผาเอาถ่านเข้าบรรจุเตาก่อนพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจเว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

**** เอกสารไม่ครบ ต้นฉบับพิเศษหน้า 76 - 77ไม่มี ****

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (2) เจาะแต่ละต้นในกำหนดอัตราดังนี้

- ก. ต้นขนาดโตไม่เกิน 250 เซนติเมตร เจาะได้ไม่เกิน 1 หลุม
- ข. ต้นขนาดโตเกิน 250 เซนติเมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน 300 เซนติเมตร

เจาะได้ไม่เกิน 2 หลุม

- ค. ต้นขนาดโตเกิน 300 เซนติเมตรขึ้นไปเจาะได้ไม่เกิน 3 หลุม

(3) เจาะไม้ให้หลุมโตและลึกเกิน 30 เซนติเมตรและมีให้เผาหรือกระทำโดยประการอื่นใดเกินกว่าเหตุที่ควร จนจะทำให้ต้นยางเป็นอันตราย

ข้อ.11 การเก็บหาของป่าโดยเจาะต้นสนเอื้อง ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(1) เจาะแต่เฉพาะต้นที่มีขนาดโตตั้งแต่ 120 เซนติเมตรขึ้นไป โดยวัดรอบลำต้นตรงที่สูง 130 เซนติเมตรตามลำต้นจากพื้นดิน ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นในใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะทำการเจาะได้แต่เฉพาะต้นที่มีรอยตรา หรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นประทับไว้เท่านั้น

(2) เจาะแต่ต้นในกำหนดอัตราดังนี้

- ก. ต้นขนาดโตไม่เกิน 150 เซนติเมตร เจาะได้ไม่เกิน 1 ร่อง
- ข. ต้นขนาดโตเกิน 150 เซนติเมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน 200

เซนติเมตร เจาะได้ไม่เกิน 2 ร่อง

- ค. ต้นขนาดโตเกิน 200 เซนติเมตรขึ้นไปเจาะได้ไม่เกิน 3 ร่อง

(3) เจาะให้ร่องอยู่ในระดับเดียวกัน และเว้นระยะระหว่างร่องให้เท่ากัน ขอบล่างของร่องต้องสูงไม่เกิน 30 เซนติเมตร จากพื้นดินตรงระดับสูงสุดที่โคนต้น

(4) ร่องแต่ละร่องให้มีขนาดดังต่อไปนี้

ก. ในการเจาะครั้งแรก ความยาวของร่องตามลำต้นต้องไม่เกิน 15 เซนติเมตร ความกว้างไม่เกิน 10 เซนติเมตร และความลึกเข้าไปในเนื้อไม้ไม่เกิน 3 เซนติเมตร

ข. ในการขยายร่องที่เจาะไว้แล้ว ให้ขยายได้แต่เฉพาะตามส่วนยาวของลำต้น แต่ห้ามมิให้ขยายร่องนั้นยาวเกิน 30 เซนติเมตร เมื่อนับรวมกับร่องที่เจาะหรือขยายก่อนหน้านั้น

(5) ไม่เอาไฟสุม หรือเผาต้น

ข้อ.12 การเก็บหาของป่าโดยสับหรือกรีดเอายางเยลุตองผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(1) สับหรือกรีดเฉพาะต้นที่มีขนาดโตตั้งแต่ 200 เซนติเมตรขึ้นไป โดยวัดรอบลำต้นตรงที่สูง 130 เซนติเมตร ตามลำต้นจากพื้นดิน ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไว้ในใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะทำการสับหรือกรีดได้แต่เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นประทับไว้เท่านั้น

(2) สับหรือกรีดลำต้นมิให้ลึกถึงเนื้อไม้

ข้อ.13 การเก็บหาของป่าโดยลอกเอาเปลือกสีเสียด ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(1) ลอกเปลือกแต่เฉพาะต้นที่มีขนาดโตถึงขนาดจำกัดว่าด้วยจำกัดในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไว้ในใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะทำการลอกเปลือกได้แต่เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นประทับไว้เท่านั้น

(2) ลอกเปลือกตามความยาวของลำต้น โดยเริ่มตรงที่สูงจากพื้นดินอย่างน้อย 50 เซนติเมตรขึ้นไป และอย่างสูงต้องไม่เกินคาบแรก

(3) แผลที่ลอกเปลือกแต่ละแผล ให้มีขนาดยาวไม่เกิน 80 เซนติเมตร กว้างไม่เกิน 20 เซนติเมตรและมีระยะห่างกันทางด้านข้างไม่น้อยกว่า 30 เซนติเมตร แผลบนต้องอยู่สูงกว่าแผลล่างไม่น้อยกว่า 30 เซนติเมตร และต้องไม่อยู่ในแนวเดียวกัน

(4) เมื่อลอกเปลือกแล้ว ต้องใช้น้ำมันดินทาแผลที่ลอกภายในสามวันนับแต่วันลอกเปลือก

(5) ไม่ลอกเปลือกต้นที่เคยถูกลอกเปลือกเต็มที่แล้วเว้นแต่ในกรณีที่แผลซึ่งลอกเปลือกแล้วแตกเปลือกใหม่เต็มดั้งเดิม

(6) ไม่ตัดโคนต้นสีเสียด

ข้อ.14 การเก็บหาของป่าโดยตัดเอาใบลาน ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(1) ตัดใบแต่เฉพาะต้นที่ตั้งลำต้นแล้ว

(2) ตัดใบแต่ละต้นในปีหนึ่งไม่เกินสามยอด และแต่ละคราวที่ตัดต้องเหลือยอดอ่อน

ที่สุดไว้ต้นละหนึ่งยอด

ข้อ.15 การเก็บหาของป่าโดยเจาะต้นรักเอายาง ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(1) เจาะแต่เฉพาะต้นที่มีขนาดโตตั้งแต่ 120 เซนติเมตรขึ้นไป โดยวัดรอบลำต้นตรงที่สูง 130 เซนติเมตรตามลำต้นจากพื้นดิน ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไว้ในใบอนุญาต ผู้รับอนุญาต จะทำการเจาะได้แต่เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นประทับไว้เท่านั้น

(2) เจาะหลุมแรกสูงจากพื้นดินไม่เกิน 50 เซนติเมตรแล้วเจาะหลุมต่อไปในแนวตั้งแนวเดียวกับหลุมแรกกับทั้งต้องไว้ระยะจากขอบหลุมหนึ่งถึงขอบหลุมอื่น ๆ ไม่น้อยกว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

1 เมตร แต่จะเจาะสูงไม่เกินกว่ากิ่งใหญ่กิ่งแรกมิได้

(3) หลุมแต่ละหลุมให้มีรูปและขนาดดังนี้

ก. ให้เจาะเป็นรูสามเหลี่ยม โดยให้ปลายแหลมกลับลงพื้นดินให้ด้าน

ข้างของหลุมยาวไม่เกิน 15 เซนติเมตรฐานของหลุมไม่เกิน 12 เซนติเมตรและความลึก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เข้าไปในเนื้อไม้ไม่เกิน 2 เซนติเมตร

ข. ในการขยายหลุม ให้ขยายฐานของหลุมโดยทางสูงขึ้นไปปีละไม่เกิน

5 เซนติเมตร และด้านข้างปีละไม่เกิน 3 เซนติเมตร ห้ามมิให้ขยายหลุมสูงเกินกว่า 30

เซนติเมตร และกว้างเกินกว่า 21 เซนติเมตร และห้ามมิให้ขยายลึกเข้าไปในเนื้อไม้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(4) ห้ามมิให้ตอกลูกทอย ไม่ว่าเพื่อการใด ๆ

(5) ห้ามมิให้ใช้ไฟหรือวัตถุอื่นใดช่วยเร่งรัดการเจาะเอาयरัก

(6) เมื่อสิ้นฤดูกาลเจาะ ให้นำภาชนะรองยางรักและพะองหรือวัตถุที่ใช้ปิดปาก

ออกจากต้นรักเสียทั้งสิ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(7) การเจาะให้กระทำได้ตั้งแต่เดือนเมษายน ถึง ธันวาคม

ข้อ.16 การเก็บหาของป่า โดยเก็บกล้วยไม้ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(1) การเก็บหา ให้เก็บแต่เฉพาะต้นที่เจริญเติบโตเต็มที่แล้ว คือ

ก.สำหรับกล้วยไม้ชนิดพ้ามุ่ย และสามปอยหลวงลำต้นต้องยาวไม่น้อยกว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

20 เซนติเมตร โดยวัดจากรากที่สูงที่สุดถึงง่ามใบคู่ยอดสุด

**** เอกสารไม่ครบ ต้นฉบับพิเศษหน้า 84 - 85 ไม่มี ****

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(3) การอนุญาตเจาะเผาต้นยาง

ทำน้ำมันยาง ต้นละ 0.10 บาท

(4) การอนุญาตเจาะสับหรือกรีต

ไม้ชนิดอื่น ๆ เอน้ำมัน ชัน
หรือยาง ต้นละ 0.25 บาท

(5) ใบอนุญาตเก็บหารวงผึ้ง ฉบับละ 2.00 บาท

(6) ใบอนุญาตเก็บหาของป่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อย่างอื่น ฉบับละ 1.00 บาท

(7) ใบอนุญาตผูกขาดเก็บหา

ของป่า ฉบับละ 100.00 บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ 18 เมษายน พ.ศ.2498

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จอมพล ผ. ชุณหะวัณ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

----- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ----- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา -----

หมายเหตุ: เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎกระทรวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงาน เกษตราธิการ ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช 2484(ฉบับที่ 2) ว่าด้วยการ
เก็บหา

ของป่ายังไม่เป็นการเหมาะสมแก่กาลสมัยและสถานการณ์ในปัจจุบัน จึงเป็นการสมควรที่จะ
ปรับปรุงกฎกระทรวงว่าด้วยการเก็บหาของป่าเสียใหม่ให้เป็นการเหมาะสมยิ่งขึ้น และเพื่อ

สำนักงาน ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2494 โดยยกเลิกกฎ
กระทรวงเกษตราธิการ ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช 2484(ฉบับที่ 2) ว่า
ด้วยการเก็บหาของป่าขึ้นใหม่เพื่อใช้แทนกฎกระทรวงฉบับเดิม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา